

PRZĘDĄCY (2) *part praes act*

sg m N przędący (1). ◇ G przędąc(e)go (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zajmujący się przędzeniem [co] (2) : Lanificus – wełne przedaci. Calep 580a.

*Zwrot: »kądziel przędący« (1): ktorego [króla Sardanapala] gdy Arbáces przełożony nád Medámi záłtał między gromadą białych głów nierządnic kądziel przedącego [!]/ [...] przymusił go do tego że íam íiebie y bogácthwá íwe wízytki *pirae improfitas* ípalił. *Phil* S2.*

Cf PRZĄŚĆ

DDJ